

א [ה] [מ]תוספתא פ"ח... ב [ה] [מ]תורה טו... ג [ה] [מ]תוספתא... ד [ה] [מ]תוספתא... ה [ה] [מ]תוספתא... ו [ה] [מ]תוספתא... ז [ה] [מ]תוספתא... ח [ה] [מ]תוספתא... ט [ה] [מ]תוספתא... י [ה] [מ]תוספתא...

הגהות הב"ח

א נב"ה אמר ר' הונא עשיו עמנו כל"ל וזכית אמר רב מנחם:

גליון הש"ס

רש"י ר"ה ישוע הבן בר ישוע בתרביבין. ל"ל וישוע מתרגמינן ופרק [שמות ד] ועי' רש"י ע"ז ד' ע"א ד"ה לה שם:

הגהות מהר"ב

א נב"ה שאין ב' עון אלף עון אותה הע. עין שיעה מקובלת ומהש"א' צמרת כנש בעינן אמר רבניו תמוהים קל"ת מסוביה דכחומות דף ע"א דגונא יונק בשבת:

לעני רש"י

פלידרא [פלידנדר] א. להאנה.

מוסף רש"י

גונת. מיייל [חורין] גא. ע"ע פלידנדר בלע"ו זועק מנחש לנו, כמו גנוחי גנת צלמיה דסיסרף [תורה טו]. לסטים מוויין. בהמה דקה אין יכולת לשומרה והולכת ורועה צדוות אחרים [שם]. מבי אהא רב לבבל. וקבע ישיבה בבורג. ודשמואל הוא בהדעת, אלב שתיקרא לא, ועי' דגמירי דמשנה גינה לצבל וההרש והמסגר עמו לא פסקה תורה המס. [גיטין ו]. שבוע הבן. מילה שהיא לטוף [ז' ו] שבועים ב"ב ע"ד. ה' פדיון [ע"ז ד].

וכשנצט. המקבץ את הצהמות ליום השוק: לוקח ושוחט או לוקח ושוטה. עד יום השוק שלשים יום למקחו: וצלנד שלא ישהה את העגונה. המאחרות למקחו שלקח סמוך לזמן השוק לא ישהה אותה לאחר יום השוק להשלים שלשים יום למקחה: העגונה. מאחרות

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מרובה פרק שביעי בבא קמא

פ.

עין משפט
ג' מ' מצוה

והטבח לוקח ושוטה. פי' צקונטרס עד יום השוק וצלנד שלא ישהה העגונה שזה שלשים יום אותה שלקח באחרונה לא ישלם לה שלשים יום אחר השוק וקשה דתוספתא (פ"ח) גרס ויתר מ' יום ואל"כ לפי התוספתא יכול להשהות אחר יום השוק ועוד קשה דלעיל גבי רגל קרי לה אחרונה והכל קרי לה עגונה ועוד שלא הזכיר התנא יום השוק כלל ונראה לר"י לפי שהטבח רגיל לקנות כמה בהמות ציחד ומותר להשהות וצלנד שאפי' העגונה שבהן אותה שנטארה יחידה אחר חכריותיה שלא ישהה יותר מ' יום אף על פי שהיא יחידה ומיהו צכל הספרים גרסינן שלשים יום ולא גרסינן יותר:

והטבח לוקח ושוחט לוקח ושוטה ובלבד שלא ישהה העגונה שבהן ל' יום: שאלו תלמידיו את ר"ג מהו לגדל אמר להן מותר והתנן אין מגדלין אלא הכי קא בעו מיניה מהו לשהות אמר להן מותר ובלבד שלא תצא ותרעה בעדר אלא קושרה בכרעי המטה: ת"ר מעשה בחסיד אחד שהיה גונח מלבו ושאלו לרופאים ואמרו אין לו תקנה עד שיינק חלב רותח משחרית לשחרית וינק ממנה משחרית לשחרית לימים נכנסו חבריו לבקרו ביום שראו אותה העז קשורה בכרעי המטה חזרו לאחוריהם ואמרו לסטים מזויין בביתו של זה ואנו נכנסין אצלו ישבו וברדקו ולא מצאו בו אלא אותו עון של אותה העז ואף הוא בשעת מיתתו אמר יודע אני א שאין בי עון אלא עון אותה העז שעברתי על דברי חברי: אמר ר' ישמעאל מבעלי בתים שבגליל העליון היו בית אבא ומפני מה חרבו שהיו מרעין בחורשין ודינן דיני ממונות ביחיד ואע"פ שהיו להם חורשים סמוך לבתיהם שדה קטנה היתה ומעבירין דרך עליה ת"ר רועה שעשה תשובה אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן גר שנפלה לו כלבים וחזירים בירושתו אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן שגר ליקח בית וליקח אשה בארץ ישראל אין מחייבין אותו ליקח מיד עד שימצא את ההוגנת לו וימעה באשה אחת שהיה בנה מוצר לה וקפצה ונשבעה כל מי שיבא איני מוצרתו וקפצו עליה בני אדם שאינו מהוגנין וכשבא הדבר אצל חכמים אמרו לא נתכוונה זו אלא להגונן לה כשם שאמרו אין מגדלין בהמה דקה כך אמרו אין מגדלין חיה דקה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ר' ישמעאל אומר מגדלין כלבים כופרין וחותלים וקופין וחולדות סנאים מפני שעשויים לנקר את הבית מאי חולדות סנאים אמר רב יהודה שרצא הרצא ואיכא דאמרי חרוא דקטיני שקיה ורעיא בני וורדיני ומאי שרצא דמתתאי שקיה אמר רב יהודה אמר רב עשינו עצמנו בבבל בארץ ישראל לבהמה דקה א"ל רב אדא בר אהבה לרב הונא א"ל ל' דידן קא מינטרא להו חובה א"ל רב אדא בר אהבה לרב הונא א"ל ל' דידן קא מינטרא להו חובה לרב הונא מחובה איכא דאמרי אמר רב הונא א"ל רב אדא בר אהבה לא אקיים ורעא בארץ ישראל לבהמה דקה מבי אתא רב לבבל רב אבי איקלעו לבי שבוע הבן ואמרו לה לבי ישוע הבן רב לא עייל קמיה דשמואל שמואל

השליט ומיהו צפרק שני גזירים (מ"ד ט: ושם) גבי הקפת הראש אין שייך לפרש כן דלמנן ליה רב אדא צר אהבה לרב הונא לדידן מאן מקיף להו אמר ליה חובה א"ל חובה תקבירינהו לצנה ואין שייך לפרש שם אלל לשון קללה אי נמי יש לומר אין יראה שנתעש צקצורת צניה: מבי אתא רב אבבאי. פי' צקונטרס והיו מתיישבין עמ מפני ישיבתו והיו רוב שדותיהן מישראל ובענין זה פי' צפרק קמא דגיטין (דף ו. ושם) עשיו עצמנו בצבל כארץ ישראל לגיטין מבי אתא רב לבבל ונעשינו צקיאין לשמה מתוך שהרבה ישיבות וקשה לר"ת דל"כ מאי פריך התם ממתני' דעכו כארץ ישראל לגיטין אלל צבל לא והלא היותניות נשנו קודם דלמא רב לבבל ומפרי"ת התם מבי אתא רב לבבל והורה לנו שמימות יכינה והתסר והמסגר שגלו לצבל דינה היות כארץ ישראל לגיטין שצקיאין לשמה וכן כאן לענין בהמה דקה שיש ע"ס רוב ישראל וכן יש צבאים צכל מערבין (פירוטין דף כח):

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

קלא א ב מ"י פ"ה הלכות מוקי ממון הלכה א קמא ע"ש סו טוח"מ סי' פט: קלא ג ד מ"י ע"ה י קמא ע"ש טור ש"ע מ"מ סימן מט סקיף ד: קלא ה ו מ"י פ"ח מהלכות מדריס הלכה יג סמג לאון רמב טו"ש ע"י סימן ק"ט סקיף א: קבא ז ח"מ פ"ח מ"ל מקי ממון הלכה ז סמג ע"ש טו"ש ע"י סימן מט סקיף א ע"ש זטור: קבא ח מ"י ע"ה סלכה ח סמג ע"ש טור ח"מ סימן זט:

רבינו חננאל

ובלבד שלא ישהא את [דענוגה] והענוגה שבין ל' יום. פי' אתרונה כמו הלחן הענוגה, כלומר האחרון. ת"ד מעשה משחרית אחר שהיה גונח מלבו ושאלו הרופאים ואמרו אין לו תקנה עד שיינק חלב עז רותח משחרית לשחרית. פי' מוציא קול כעין ששול ומשליך דם. רש"י אומר מגדלין כלבים כופרין וחותלות וקופים וחולדות הסנאין מפני שעשויין לנקר את הבית. פי' ככל קטן שצוחה בבליה וחותלות וקופין. קאת וקפוד, שמה קנה קפוד. הירגום קופרא בלשון ישמעאל קפוד. מאי חולדות הסנאין אמר רב יהודה שרצא וחרצא. איכא דאמרי חרוא וקטיני שקי ורעיא בני ורדיני. מאי שרצא דמתתאי שקיה. א"ל רב אדא בר אהבה לרב הונא ל' דידן קא מינטרא להו חובה. פי' שם אשתו. חובה תקבירינהו לבנה. פר"ח ד"ל דה"ק וכי רוצה היא לקבור את בניה שלא תהא עוסקת לגדלם אלא עוסקת לגדל את הצאן. והואי כשגבה שירצאה מלפני השליט. רב רשומאל ור"א איקלעו לבי שבוע הבן, ואמרי לה לבי ישוע הבן, וביד החזקה א"ל רבינו חננאל, דכו כתיב והמליטה זכר. ישוע ומילוט, אחי הוא. והיה מנהגם ליכנס לכבד אבי הבן בכבודות בן זכר.

חובה תקבירינהו אבנה.

פי"ח צממיה וכו דרכה לקבור צניה שאין עוסקת לגדלן אלל עוסקת לגדלן אכן והוי כשגבה היולאת מלפני

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה

ל' ע"ה